

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 52.984/3
van 27 maart 2013

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 juni 2004 betreffende de toekenning van subsidies voor naschoolse opleidingsinitiatieven in de landbouwsector’

Op 1 maart 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 juni 2004 betreffende de toekenning van subsidies voor naschoolse opleidingsinitiatieven in de landbouwsector’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 19 maart 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Bruno SEUTIN, staatsraden, Jan VELAERS en Lieven DENYS, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 27 maart 2013.

*

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 juni 2004 ‘betreffende de toekenning van subsidies voor naschoolse opleidingsinitiatieven in de landbouwsector’. De wijzigingen hebben betrekking op de vormingstypes (artikel 1 van het ontwerp), de subsidiëeringsvoorwaarden (artikelen 2 tot 4) en de installatieproeven (artikelen 5 en 6).

Voorts wordt artikel 43 van het voormelde besluit, dat betrekking heeft op de vergoeding voor sociale promotie, opgeheven (artikel 7). In artikel 8 wordt bepaald dat die vergoeding voor sociale promotie verder uitbetaald kan worden voor zover ze wordt aangevraagd voor 31 oktober 2013.

RECHTSGROND

2. Voor de artikelen 1 tot 4 van het te nemen besluit kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 11 van het decreet van 3 maart 2004 ‘inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw’.

3. De artikelen 5 en 6 van het ontwerp hebben betrekking op de organisatie van de installatieproeven. Het is niet duidelijk wat daarvoor in de huidige stand van de wetgeving de rechtsgrond is.

In het voorontwerp van decreet ‘betreffende het landbouw- en visserijbeleid’, waarover de Raad van State op 19 februari 2013 advies 52.594/3 heeft gegeven, komt echter een bepaling voor die, als ze wordt aangenomen, als rechtsgrond kan worden ingeroepen. Dat artikel luidt:

“Art. 15. Binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten kunnen subsidies worden toegekend voor de organisatie van de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

Met betrekking tot de subsidies, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard is van de naschoolse activiteiten;

4° aan welke kwaliteitseisen de begeleiding moet voldoen;

5° aan welke kwaliteitseisen de lesgevers moeten voldoen;

6° hoe de installatieproeven die afgelegd moeten worden om een installatieattest te krijgen, moeten worden georganiseerd.”

De inwerkingtreding van het te nemen besluit zal derhalve moeten worden afgestemd op de inwerkingtreding van het nog aan te nemen decreet.

4. Artikel 7 van het ontwerp strekt tot de opheffing van artikel 43 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 juni 2004. Dat artikel bevat nadere regels met betrekking tot de vergoeding voor sociale promotie, ter uitvoering van artikel 14 van het decreet van 3 maart 2004, dat luidt:

“Personen die landbouwactiviteiten uitoefenen en met goed gevolg landbouwvorming beëindigd hebben, kunnen een vergoeding voor sociale promotie krijgen. De Vlaamse Regering legt de nadere voorwaarden en regels vast.”

Door de opheffing van artikel 43 van het besluit van 4 juni 2004 zal artikel 14 van het decreet van 3 maart 2004 dode letter blijven. De vraag rijst of die laatste bepaling een recht op vergoeding voor sociale promotie inhoudt, dan wel of ze het aan de Vlaamse Regering overlaat dat recht al dan niet te effectueren. Nog anders geformuleerd: slaat het woord “kunnen” in artikel 14 van het decreet van 3 maart 2004 op de mogelijkheid voor personen die landbouwactiviteiten uitoefenen en met goed gevolg landbouwvorming beëindigd hebben om een vergoeding te vragen, dan wel op de mogelijkheid die aan de Vlaamse Regering wordt gelaten om al of niet in een dergelijke vergoeding te voorzien?

Daarover om een reactie gevraagd, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Artikel 14 van het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw bepaalt het volgende:

Personen die landbouwactiviteiten uitoefenen en met goed gevolg landbouwvorming beëindigd hebben, kunnen een vergoeding voor sociale promotie krijgen. De Vlaamse Regering legt de nadere voorwaarden en regels vast.

Er is uitdrukkelijk bepaald ‘kunnen’. Het gaat bijgevolg om een mogelijkheid, artikel 14 vormt louter een decretale basis. De Vlaamse Regering kan dus beslissen om dergelijke vergoeding al dan niet toe te kennen.”

Met die zienswijze kan niet worden ingestemd. Bij decreet stellen dat bepaalde personen een vergoeding “kunnen (...) krijgen”, terwijl de Vlaamse Regering daartoe de nadere voorwaarden en regels moeten vastleggen, schept voor de betrokkenen die aan de voorwaarden voldoen een recht.¹

Artikel 43 van het besluit 4 juni 2004 kan derhalve niet zonder meer buiten toepassing worden gesteld. De artikelen 7 en 8 van het ontwerp ontberen dan ook rechtsgrond.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Jo BAERT

¹ In de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet dat tot het decreet van 3 maart 2004 ‘inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw’ heeft geleid, wordt bij het betrokken artikel volgende toelichting gegeven: “De sociale promotie voor zelfstandigen en helpers in de landbouwsector steunt op de wet van 1 juli 1963 houdende toekenning van een vergoeding voor sociale promotie en het koninklijk besluit van 27 mei 1975. Bij het volgen van een vervolmakingscursus kunnen deze personen een vergoeding per gevolgd uur bekomen. De modaliteiten van deze wetgeving zijn verouderd en geven aanleiding tot problemen bij de uitvoering. Via deze weg wordt een decretale basis gecreëerd en worden sterk verweven materies onder eenzelfde regelgeving geplaatst.” (*Parl.St.* VI.Parl. 2003-04, nr. 1885/1, 7). Artikel 5 van de wet van 1 juli 1963 luidt: “Binnen de perken van de daartoe op de begroting van de Ministeries van Landbouw en van Middenstand uitgetrokken kredieten en onder de door de Koning vastgestelde voorwaarden en modaliteiten, worden de bij het eerste artikel bedoelde vergoedingen van sociale promotie eveneens toegekend aan de zelfstandigen en aan de helpers.”